

این متن در پی گفتن چهار نکته بسیار بدیهی است و باعث شرمساری است که بر بدیهیات انگشت بگذارم، اما متأسفانه وضعیت چنین است. آن چهار نکته این‌ها هستند:

- چیزی هست (و چیز بسیار بدی هم هست) به نام اسرائیل.
- اسرائیل در بالاترین سطح تماس تمام عمرش با کشورمان ایران و مردمش است.
- اسرائیل دشمن ایران است.
- دشمنی اسرائیل با ایران بخشی از دشمنی اسرائیل با نوع بشر است.

امام خمینی(ره)، بنیان‌گذار جمهوری اسلامی ایران، بیش از صد بار (شاید حتی بیش از دویست بار) از اسرائیل با همین اسم صحبت کرده است. رهبر معظم انقلاب نیز چند صد بار از اسرائیل با همین نام یاد کرده است. این گرایش که از اسرائیل نام نبریم، چون آن را به عنوان یک کشور به رسمیت نمی‌شناسیم گرایشی عجیب و نامفهوم است که مبدأ معلومی نیز ندارد. باز برای تأکید می‌توان به منابع دینی نیز رجوع کرد و مثلاً گفت در قرآن هم آیه نمی‌گوید «تبت یداً کذا و مضی» بلکه به وضوح می‌گوید «تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ» همه این‌ها برای این است که به نادرست برای این گرایش احتمالاً وزارت خارجه‌ای مبدأ دینی یا حاکمیتی نتراشیم.

اسرائیل تجمع گروه‌های تروریستی‌ای است که پس از جمعه ۲۴ اردیبهشت ۱۳۲۷ حاکمیت سرزمین فلسطین را غصب کرده است و در اختیار دارد و بعدها با پیوستن غیرانتخابی نسل‌های بعدی این تروریست‌ها توسعه انسانی نیز یافته است. این تجمع نه غیرواقعی و تخیلی است، نه محصول تحلیل، پندار، گمان و حدس است، بلکه موجودیتی است که هر روز آدم می‌کشد، تبعیض را در بالاترین مراتبش اعمال می‌کند و از ترور کردن انسان‌ها چه در حیطه سرزمینی فلسطین و چه بیرون از آن هیچ ابایی ندارد.

در مواجهه با چنین موجودیت مصمم و بلاتنازلی اینکه خودمان را در هر جمله که می‌گوییم یا می‌نویسیم درگیر معمایی زبانی از جنس «اسمشو نبر» کنیم، بدترین تصمیمی است که می‌توان گرفت.

اسرائیل از همان ۲۴ اردیبهشت ۱۳۲۷ تا کنون هرگز این همه به ما نزدیک و با ما تماس نبوده است. معمولاً خط تماس اسرائیل و ایران را در بلندی‌های جولان و درگیری‌های مرزی سوریه و نیز بوابه فاطمه در مرز جنوبی لبنان تصویر می‌کنند. این ناشی از نگاهی سنتی است که خط تماس را فقط در مجاورت جغرافیایی می‌جوید. البته که حتی از آن منظر سنتی ما می‌توانیم به پایگاه‌های رسمی و غیررسمی اسرائیل در تک‌تک کشورهای همسایه و باقی کشورهای خاورمیانه و آسیای مرکزی اشاره کنیم. اما آیا این تنها خط تماس حاکمیت تروریستی اسرائیل با کشور و مردم ماست؟

از ترور اردشیر حسین پور در سال ۱۳۸۵ تا ترور محسن فخری زاده در سال ۱۳۹۹